

nosti. Nedokážeme se pohnout z místa, protože nám ta *hora* stojí v cestě. Jakmile se na ni ale přestaneme fixovat a upevníme se ve víře, rozpadne se na prach a problémy se náhle zmenší, přestanou se před námi kupit. Víra nás pozvedá na vyšší úroveň, z níž jsme schopni mít dobrý rozhled na *horu* svých těžkostí, a ta nás přestane ohrožovat a *vrhne se do moře*. To ve snech vždycky symbolizuje nevědomí, z něhož v našem nitru často vystupují různé obavy a stavějí se před nás jako hory. Víra je ale bortí.

U Lukáše najdeme jiný obraz. Moruše se zakusuje svými kořeny hluboko do země. Předpokládá se, že se tento strom dožívá okolo šesti set let. Pro mě je obrazem člověka lpícího na sobě samém a zapouštějícího kořeny do viditelných pozemských skutečností, na souši. Přesto dokáže víra tento strom vykořenit a přesadit do moře. Tam čerpá náš strom života vláhu a může přinášet plody. Bez ní nás ochromí křečovitost. Začneme lpět na všem: na majetku, na úspěchu, na zdraví nebo na moci. V ní naopak dokážeme toto všechno opustit a ponořit se do moře. Způsobí tu tedy nejen zázrak, ale poskytne nám nové místo k životu osvobozenému od křečovitého lpění na různých věcech, přesadí nás na úrodné místo v moři nevědomí. Víra nás přivede ke zdroji Ducha svatého, jenž zúrodnuje a vyživuje náš život.

Anselm Grün – Víra, naděje a láska

Modlitba před čtením Bible

Bože, který oživuješ,
chci se vystavit působení tvého slova.
Otevři mé oči a uši,
abych tvému slovu rozuměl.
Otevři mé srdce,
aby se mne tvé slovo dotklo.
Otevři mé ruce,
aby tvé slovo bylo pro ostatní poznatelné.
Pro toto všechno si vyprošuji tvého posilujícího Ducha.

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Jeruzalémská Bible; Luke T. Johnson – Evangelium podle Lukáše – Sacra pagina;
Paul-Gerhard Müller – Evangelium sv. Lukáše – Malý stuttgartský komentář;
Misál na každý den liturgického roku; Petr Karas – Boží slovo na každý den;
Angelo Scarano – www.pastorace.cz;

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

27. neděle v mezidobí – cyklus C

6. října 2013

⁵Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ ⁶Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‘Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře!’, poslechla by vás.

⁷Když někdo z vás má služebníka, a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‘Hned pojď a sedni si ke stolu?’ ⁸Spíše mu přece řekne: ‘Připrav mi večeri, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.’ ⁹Děkuje snad potom tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno? ¹⁰Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‘Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.’“

Lk 17,5-10

1. čtení:
Hab 1,2-3; 2,2-4

2. čtení:
2 Tim 1,6-8.13-14

Evangelium:
Lk 17,5-10

Srovnání:
Mt 17,19-20;
Mt 21,21;
Mk 11,22-23;
Mt 8,5-13

Program Vezmi a čti celou Bibli

Přemýšleli jste někdy o tom, že byste si chtěli přečíst celou Bibli a neměli jste zatím na to čas nebo dostatek odvahy? Možná je pravý čas právě nyní. V programu *Vezmi a čti celou Bibli* je velmi jednoduchý způsob, jak si Bibli přečíst během dvou let.

Budeme číst vždy poměrně krátkou část z Bible, kterou dokáže během dne přečíst snad každý. Nabízíme také mnoho způsobů jak číst:

- přímo z vlastní Bible podle rozpisu
- texty na webu vezmiacti.cz (PC, tablet, mobilní telefon),
- odkazy na jednotlivé texty je možné si vložit do kalendáře v Outlooku nebo Google ...

Společné čtení mnoha lidí v jednotlivých farnostech je velmi dobrou vzájemnou podporou, abychom vydrželi a přečtením celé Bible si otevřeli a obohatili do větší hloubky svůj svět, který nám byl Pánem darován.

Ve skupinách se navíc můžete bavit o tom, co jste objevili a zeptat se na nejasnosti, které vám při četbě vyvstaly.

Program začíná již v pondělí 7. října 2013.

Informace včetně videopozvánky brněnského otce biskupa Vojtěcha Cikrleho jsou na adrese: www.vezmiacti.cz

Úvod k meditaci

Pane, dej nám více víry! Tato modlitba by měla být blízká každému křesťanu. Víru si mám vyprošovat, ale také se jí otevírat tím, že se snažím Bohu sloužit s věrností a vytrvalostí. Mohu o krok poodstoupit a dívat se, jaké je to s mou vírou dnes. Vede mě k odvážnému přístupu? Jak často a v kterých případech jsem ve vleku negativismu, sebelítosti nebo kritizování? Jak ke mně promlouvají Ježíšova slova o službě? Kdy mě svazuje postoj farizeů: skrytá i neskrytá pýcha z pocitu *zasloužím si to?*

Výklad biblického textu

Kontext: Jestliže v druhé části předchozí kapitoly (Lk 16,14-31) Ježíš odpovídá na posměch a nadutost farizeů, *kteří měli rádi peníze* (v. 14), nyní se obrací ke svým apoštolům a učedníkům s pozitivním učením o podmínkách učednictví (Lk17,1-10). V těchto prvních deseti verších 17. kapitoly můžeme rozpoznat čtyři krátké výroky: 1. varování před sváděním ke zlému, 2. o odpuštění, 3. o síle víry, 4. o postavení služebníka. Nemají nějakou výraznou vzájemnou souvztažnost, ale jsou krátkým souborem postojů správného křesťana a zároveň vyučováním pro církevní obec. Sděluje se, jaké mají v místní církvi vládnout vztahy.

v.5 „Dej nám více víry“: Předcházející Ježíšova slova o pohoršení (17,1-3) a o bratrském napomínání (17,3-4) vyvolávají jako následek prosbu apoštolů: *Dej nám více víry* (17,5).

v.6 víru jako hořčičné zrnko: Tento výraz je uveden i v 13,18-19 jako příklad něčeho velice maličkého: *Řekl: „Čemu se podobá Boží království a k čemu je přirovnám? Je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel do své zahrady; vyrostlo, je z něho strom a ptáci se uhnízдили v jeho větvích.“* Není tak důležitá velikost, jako spíš pravdivost a ryzost víry, jakkoliv je v danou chvíli víra malá a slabá (17,6 – hořčičné zrnko bylo pověstné „nepatrností“, ale zároveň i silou a vitalitou v sobě ukrytou; moruše je zase velký strom). Ježíšova slova implikují, že víra může růst a nabývat *bezmezného* moci (to je obrazně vyjádřeno výrokiem o velké moruši). I v Listě Římanům 1,16-17 Pavel dosvědčuje růst víry (*od víry k víře*): *Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přeč psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.“*

v.7 Když někdo z vás má služebníka: Opět máme před sebou Lukášovu oblíbenou analogii domácího vztahu mezi pánem a otrokem-služebníkem (srov. 12,35-40.42-48; 13,25-27; 14,16-24; 16,1-13) a tento výrok se vyskytuje pouze v Lukášově evangeliu. Podobnoství je namířeno opět proti farizejskému postoji, který si nárokuje od Boha odměnu. Učedníci takto smýšlet nemají.

v.10 Jsme jenom služebníci: Mt 25,30 mluví o služebníku, z něhož doslova *není žádný zisk* (*achreios*). Určitou potíž působí při někdy zaužívaném překladu vyjádření: *neužiteční služebníci*. Lepším zachycením smyslu poselství je překlad *jsme*

jen služebníci (tak liturgický a ekumenický překlad). Tito služebníci jsou ve skutečnosti užiteční, avšak tato jejich užitečnost nemá být příležitostí k vyžadování privilegií a nárokování zásluh.

K tématu

Apoštolové ve svém přesvědčení, že se jim od Pána dostane všeho, čeho potřebují ke spáse, šli tak daleko, že si od něho vyprosili víru slovy: „Dej nám více víry!“ (Lk 17,5). Plnost víry proto nepřipisovali svobodné vůli, nýbrž věřili, že se jim jí dostane jako Božího daru. A původce lidské spásy nás sám poučuje, že naše víra se snadno ztratí nebo ochabne, nebude-li posílána pomocí Boží. Tak praví k Petrovi: „Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici; ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla“ (Lk 22,31-32). Jestliže tedy víra Petrova vyžadovala pomoc Páně, aby nezanikla, kdo by se mohl slepě domýšlet, že on sám každodenní pomoci Boží nepotřebuje, aby si víru mohl zachovat. (Jan Kassián)

Pavel Strachota – Hlasy otců

Víra v Boha nespočívá v jednoduchém přejímání hotových dogmatických článků, které by v každé lidské duši uhasilo vrozenou žízeň po Bohu. Naopak, víra vede lidi, putující v čase, k Bohu, který je ve své nekonečnosti stále nový. Proto je křesťan zároveň tím, kdo hledá, i tím, kdo nalézá, a právě to činí církev mladou, otevřenou pro budoucnost a bohatou nadějí pro celé lidstvo. (Benedikt XVI., Anděl Páně, 28. srpna 2005)

Benedikt XVI. – 365 dní s Benediktem XVI.

Ježíš přijal poslední místo na světě, tedy kříž, a právě touto radikální pokorou nás vykoupil a stále nám pomáhá. Ten, kdo je v pozici pomáhajícího, uznává, že je právě tímto způsobem je pomáháno také jemu. Skutečnost, že může pomáhat, není jeho zásluhou ani důvodem k chlubení. Tento úkol je milostí. Čím víc se někdo namáhá pro druhé, tím více bude chápat a přivlastňovat si Kristovo slovo: „Jsme služebníci neužiteční“ (Lk 17,10). Uznává totiž, že působí nikoli na základě nějaké nadřazenosti nebo větší osobní výkonnosti, nýbrž proto, že ho tím Kristus obdaroval. (Deus caritas est 35)

Benedikt XVI. – 365 dní s Benediktem XVI.

V evangeliích hovoří Ježíš o víře, která dokáže přenášet hory: *Amen, pravím vám: Kdo řekne této hoře: „Zdvihni se a vrhni do moře!“, a nebude ve svém srdci pochybovat, ale věřit, že se stane, co říká, bude to mít* (Mk 11,23). V Lukášově evangeliu používá Kristus jiného obrazu. Když ho apoštolové prosí: *Dej nám více víry!*, odpoví jim: *Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: „Vyrví se i s kořeny a přesad se do moře!“, poslechla by vás* (Lk 17,5-6).

Jak si obě uvedené věty vyložit? Chce nás snad Ježíš povzbudit k předvádění nějakých kouzelnických kousků? Ovšemže ne. Obě slova je třeba chápat obrazně. Často se ocitáme před celou *horou problémů* a ty nám zastírají výhled do budouc-